

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tannis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kontract korting.

MEDITATIE

Gevraagd van Zijn discipelen en Zijn leer

„De hogepriester dan vroegde Jezus
van Zijn discipelen en Zijn leer.”

Johannes 18 : 19.

Erg, dat de lijdende Christus op zo onrechtvaardige wijze ondervraagd wordt door de hogepriester. Gebonden is Hij gebracht voor deze hoge ambtsdrager in Israël. De hogepriester probeert door een list Hem veroordeeld te krijgen. Hij zegt niet: Gij hebt dit of dat gedaan, of deze of gene woorden gesproken, die het waard maken. dat Gij veroordeeld wordt.

Dat zou naar de Wet geweest zijn: eerst de aanklacht en dan de veroordeling.

Nu tracht de hogepriester een aanklacht te krijgen uit de woorden van Jezus. Als hij uit die woorden kan aantonen dat Christus een oproerige beweging veroorzaakt heeft in Zijn discipelen en een afwijkende leer gebracht heeft van de Wet en de Profeten, dan heeft hij een grond om Hem onder de veroordeling der Wet te brengen. Niets anders is dit dan onrechtmatige willekeur tegen de Wet.

Is het niet ontzettend? Hier is de gezegende Zoon van God, Die de Wet draagt in het binnenste ingewand. In alles wil Hij de wil des Vaders volbrengen. En Hij wordt hier en telkens buiten de Wet geplaatst. Hier is het onrecht van het vlees. De natuurlijke mens vraagt met alle godsdienst niet naar recht. Wie hier zijn eigen naam leest, wordt schuldenaar voor God. Maar hier is ook de gerechtigheid Gods over de zonde en ongerechtigheid van schuldenaren. Zó moest Hij lijden. Om Zelf buiten de Wet geplaatst, van de vloek der Wet te bevrijden.

Erger is dit lijden, als we overdenken over welke zaken de hogepriester Christus vraagt. Hij probeert de aanklacht te krijgen juist hierin: in Zijn discipelen en Zijn leer.

Wat de hogepriester gevraagd heeft, wordt niet vermeld. De Heilige Geest heeft het niet goed gedacht dit Johannes te laten beschrijven. Het is genoeg, dat Hij gevraagd is over Zijn discipelen en Zijn leer.

En denk het dan even in: Hij is de vervulling van Mozes en de Profeten. Hij is de Gezondene des Vaders. De hoogste Profeet en Leraar. Hij heeft niet anders gepredikt dan de hemelse leer. Feitelijk heeft die leer in Hem gestalte gekregen. Hij is het vleesgeworden Woord van God. Hij heeft Zijn discipelen vergaderd. En dan hebben we hier niet te denken alleen aan de engere kring van discipelen. Neen aan allen, in wie dat Woord door een levende honger ontvangen is in het hart.

Wat een lijden! Hij wordt gevraagd van Zijn discipelen en Zijn leer. Alsof er ook maar de minste reden zou zijn om Hem te verdenken. Israël moest het anders, Israël kon het anders weten. In het openbaar had Hij geleerd, gesproken, had Zijn mond de hemelse leer gebracht. Een hogepriester van Israël kan zich daar zó maar niet van ONTDOEN. Maar voor de Hogepriester is dit smartelijk lijden. Miskennen en verwerping. En dan: Hij lijdt dit lijden zonder Zijn disci-

len. Niemand van hen is hier bij Hem. Zijn discipelen zijn gevlucht en hebben Hem verlaten. En de discipel die niet ver van het hogepriesterlijk paleis is, Petrus, zal nu spoedig Hem tot driemaal verloochenen.

Oók in deze ondervraging moet Hij de pers alleen treden.

O, in dit lijden is Hij de betalende Borg voor Zijn discipelen! Over hen wordt Hij ondervraagd, zonder hen moet Hij betalen. Zelfs is er op dit ogenblik niet één getuige, die Zijn leer gehoord heeft en het voor Hem opneemt. En toch . . . nu neemt Hij het juist voor hen op: voor Zijn discipelen en Zijn leer. Hij betaalt in het ondergaan van deze smaad. Hij betaalt ook zó, dat Hij wél wijst op de getuigen van Zijn leer en toch Zelf niets zegt van de inhoud van Zijn leer. Waarom niet?

Hij kan niet om Zijn leer veroordeeld worden. Hij wordt om Zijn Zoonchap veroordeeld. Omdat Hij de Christus Zich noemt en is. Maar zo treedt hij juist in de bres.

Wat is Zijn schoonheid groot in dit uur. De hemelse leer, Hem van de Vader gegeven, heft Hij betalend boven de aanklacht van het gericht uit. Zo bewaart Hij die leer onbesmet en wil deze door de veroordeling van Zichzelf besprengen met Zijn eigen bloed. Zo bewaart Hij ook die hemelse leer voor Zijn discipelen. Maar het zal niet gebeuren, omdat Hij in het gericht gestaan heeft voor Zijn discipelen en Zijn leer.

Daarom is het heel wat: onder Zijn leer te verkeren. De leer van Gods Woord is Zijn leer. Hij wordt erin gepredikt als de hoogste Profeet, de enige Hogepriester en de eeuwige Koning. Openlijk wordt Hij zo verkondigd.

Bent u al in waarheid een discipel van Hem geworden? Wij kunnen heel ijverig strijden voor de zuiverheid van de leer. Volkomen terecht. Juist omdat Hij ondervraagd is van Zijn leer, is de verantwoordelijkheid des te groter wat we met de hemelse leer doen. Heel erg als we deze verdraaien tot ons eigen verderf. Wel menen b.v. dat we zonder bekering en geloof het Koninkrijk Gods kunnen ingaan. Erger in wezen nog als we die leer zo goed — ? — kennen en ondertussen rustig onbekeerd voort kunnen blijven leven.

Dan hebben we nog nooit verstaan, wat het Hem gekost heeft om deze leer door de verkondiging van het Woord aan u te brengen.

En voor de ware discipelen is Zijn leer zo bijzonder van kracht. Een heilig en rechtvaardig God getuigt tegen hen, maar nu spreekt die hemelse leer van verzoening door het bloed van Christus.

Wat een wonder voor een schuldverslagen hart. De Heilige Geest doet deze leer beleven in Zijn hemelse onderwijs in het hart. Dan houdt de Heere Zijn discipelen en deze hemelse leer in stand. Geen satanische list, hoe gevaarlijk ook, kan deze schat roven van Zijn Kerk. En zalig zijn zij, die zó door de kracht Gods dit Woord horen en het bewaren.

D. Slagboom.

VAN DE ADMINISTRATIE

Als U dit lezen mag komt onze 5de Ontmoetingsdag in 't zicht; die D.V. 28 april a.s. in Dordrecht zal worden gehouden. Van verschillende zijden vernamen wij, dat er weer verlangend wordt uitgezeten om elkander als vrienden en vriendinnen van „Bewaar het Pand” te ontmoeten. Ook wij willen gaarne allen opwekken die dag te bezoeken, om gezamenlijk ook daarin de liefde tot ons blad te betonen. Een bijna 80-jarige schreef mij: D.V. hoop ik, hoewel hoogbejaard, weer aanwezig te zijn, want daar gevoel ik mij thuis. De Heere geve ons bij vernieuwing een recht gezegende dag. Met dank mogen wij vermelden dat extra werd ontvangen f 152,—, terwijl wij weer 5 nieuwe abonnees konden noteren.

Met voortdurende aanbeveling.

Gironummer 70.43.50, t.n.v. Adm. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn.
v. d. L.

Besprekingen van de Heilige Oorlog

42

Met dit woord: „Ik ben de Heere uw God, die u hebt opgevoerd uit het land van Egypte; doe uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen,” heeft het nooddriftige volk al menigmaal vrijmoedigheid verkregen in het komen tot de troon der genade. En dat is ook door de burgers van Mensziel ter harte genomen.

Daarenboven verzochten zij ook van Hem, dat zij, zonder Hem lastig te vallen of verhinderend aan te doen, onafgebroken toegang tot Hem mochten hebben, opdat ze de manier van Zijn handelingen, de versterking van Zijn paleis en Zijn koninklijke woningen zouden kunnen beschouwen en daartoe beval Hij, dat de poorten steeds open zouden staan.

Als de Vorst sprak, stopten allen de mond en gaven gehoor; en als Hij wandelde was het hun vermaak Zijn voetstappen te drukken. Naar het woord van Zijn lippen wensten zij zich te wachten voor de paden van de inbrekers. Houdende hun gangen in Zijn sporen, opdat hun voetstappen niet zouden wankelen.

Op zekere tijd richtte Immanuel voor de stad Mensziel een grote maaltijd aan. En op de dag van het feest kwamen de stedelingen van het kasteel, om te delen in de vreugde.

Hij onthaalde hen op allerlei uitlandse spijsen, die niet wiesen in de velden van Mensziel, ook niet in het ganse Koninkrijk Aardbodem, want het was spijs die van Zijns Vaders hof kwam. Tafel bij tafel stond gedekt en de gasten konden vrij en naar hartelust eten. Want telkens als er een verse tafel voor hen bereid werd, fluisterden ze elkander zachtjes toe: „Wat is dit?” Want zij wisten niet hoe zij 't zouden noemen. Zij dronken ook van het water dat wijn geworden was en waren evenals hun Gastheer zeer vrolijk. Want Hij alleen weet de wateren van verdrukking te veranderen in wijn van zoete en zalige vertroosting. En in die vreugde mogen zij elkander ontmoeten. Ook werd er liefelijke muziek gemaakt zolang zij aten. Zo at Mensziel het brood der engelen en honing die uit de rotsen gegeven was. Het was de spijs die alleen aan 't hof gebruikt werd en nu in overvloed voorhanden was. In het gezang dat werd aangeheven, werden hemelse en Gode verheerlijkende klanken beluisterd. „Welgelukzalig is het volk het-

welk het geklank kent; o Heere, zij zullen in het licht Uw aanschijns wandelen. Zij zullen zich de ganse dag verheugen in Uw naam en door Uw gerechtigheid verhoogd worden."

Na afloop van de maaltijd wilde Immanuël Zijn gasten onderhouden met enige raadsels in betrekking tot de verborgenheden die door Zijn Vaders geheimschrijvers waren terneder gesteld in Zijn Boek, door de wijsheid en 't verstand van Koning El-Schaddai en wier gelijke in geen koninkrijk zijn te vinden. Deze raadsels waren gemaakt op de Koning El-Schaddai Zelf en op Zijn Zoon Immanuël, gelijk ook op Zijn oorlogen en handelingen met Mensziel.

Immanuël legde hun ook Zelf verscheidene van die raadsels uit; en o hoe werden ze dan opgehelderd. Zij zagen daarin, wat ze nog nooit gezien hadden. Hadden 't niet kunnen vermoeden, dat er in zo weinige en ongewone woorden, zulke bijzondere dingen vervat waren. Maar als het hun geopend werd konden zij klaar zien dat het zo was. Ja, ze konden merken dat ze een wonderlijke slag van afbeeldingen in zich hadden en als een portret waren van Immanuël. Immers wanneer zij 't vertoog dat de raadsels bevatten lazen en daarna in 't aangezicht van de Vorst zagen, ontdekten zij dat het één en ander zo geleek, dat ze wel moesten zeggen: „Dit is het Lam, dat de offerande, dit de Rots, dat de rode vaars, dat de deur en dat de weg,” en veel zulke dingen meer. Door al deze heerlijke onderwijzing kregen de gasten met steeds meer klaarheid te blikken in de verborgenheid der godzaligheid die groot is.

Hierna liet de Vorst de ingezetenen van Mensziel weder heen gaan. Maar wie kon zich naar waarheid voorstellen hoe het volk met dit onthaal was ingenomen. Ze waren verrukt van vreugde en opgetogen van verwondering toen ze zagen en begrepen hoe Immanuël hen onthaalde en wat verborgenheden Hij hun opende. Thuis gekomen en in stilte nederzittende, werd het een zingen van Hem en Zijn daden. Ja, zij waren nu zo ingenomen met hun Vorst dat ze zelfs in hun slaap van Hem zongen.

Ter dezer tijd was het in het hart van Immanuël de stad Mensziel in een geheel nieuwe vorm en in zodanige staat te brengen, die Hem welbehagelijk en der nu bloeiende stad Mensziel heilzaam en voordelig wezen kon. Hij verzorgde haar ook tegen opstand van binnen en overvallen van buiten. Zulke een liefde had Hij voor haar. En van haar werd gezegd: „God is in het midden van haar, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen in het aanbreken van de morgenstond."

Dus gelastte Hij eerst en voor alle dingen, dat de grote slingers die Hij met Zich gebracht had uit Zijns Vaders hof, toen Hij kwam om tegen Mensziel te strijden, zouden geplaatst worden op het opperste van het kasteel en op de torens van Mensziel. Want daar waren ook torens in Mensziel, torens, die daar opnieuw gebouwd waren door Immanuël sedert Hij gekomen was. Daar was ook een instrument, uitgedacht door Immanuël, dienende, om uit het kasteel stenen te werpen door Mondpoort, een instrument, dat onweerstaanbaar en nooit zonder effect was. En dat om de wonderlijke uitwerking die het had, zonder naam ging en aan de zorg van kapitein Geloof was aanbevolen, die het in zaken van de oorlog behandelde. En dat deed majoor Verstand uitroepen: „Zij zullen de heerlijkheid Uws Koninkrijks vermelden en Uw mogendheid zullen zij uitspreken, om der mensenkinderen bekend te maken Zijn mogendheden en de eer der heerlijkheid Zijns Koninkrijks. Mijn mond zal de prijs des Heeren uitspreken en alle vlees zal Zijn heilige naam loven in eeuwigheid en altoos."

Nadat alles geschied was, riep Immanuël de heer Wil tot Zich en gaf hem bevel zorg te dragen voor de poorten, de muren en torens van Mensziel. De Prins gaf hem ook de militie in handen en beval hem op een bijzondere wijs alle oproer, samenrotting die er tegen de vrede des Konings en de rust van Mensziel vernomen mocht worden te wederstaan. Hij gaf hem ook last de Diabolisten zo hij een Diabolist vinden mocht, hier of daar in een hoek verstoken, te vatten en te arresteren, of hem ergens in een verzekerde plaats te brengen, opdat ze tegen hen procederen mochten volgens de wet. Van ganzer harte heeft de heer Wil dat voor zijn rekening genomen. Immanuël heeft op de dag van Zijn heir-

kracht een zeer gewillig volk. Want dan is de wil des Heeren uw wilskracht, wat u standvastig doet zijn in het ijveren voor Zijn naam en zaak.

Daarna liet Immanuël de heer Verstand bij zich komen, de oude majoor, die uit zijn plaats gestoten was toen Diabolus de stad innam. Deze herstelde Hij in zijn ambt en gaf hem die plaats voor zijn ganse leven. Hij gebod hem ook een paleis te bouwen dicht bij de Oogpoort en dat in de vorm van een toren om zich te kunnen verdedigen. Ook moest hij al de dagen van zijn leven in de Openbaring der Verborgenheden lezen, opdat hij zijn ambt wel zou mogen bekleden. En zie, sprak hij tot de Heere: „Geef mij verstand en ik zal Uw wet houden, ja, ik zal ze onderhouden met mijn ganse hart. Hoe zoet zijn Uw redenen, mijn gehemelte geweest, maar dan honing mijn mond. Uit Uw bevelen krijg ik verstand, daarom haat ik alle leugenpaden."

Nijkerk.

R. Kok.

IN MEMORIAM

Ds J. van Doorn

Wanneer ons gevraagd wordt om iets te schrijven over iemand, van wie we veel gehouden hebben, bestaat het gevaar, dat we die persoon gaan idealiseren. Toch willen wij graag voldoen aan het verzoek van de hoofdredacteur van „Bewaar het Pand" om enige indrukken weer te geven, m.b.t. de persoon van Ds. van Doorn.

Vol verwondering kon hij spreken over de krachtdadige wijze, waarop de Heere hem in zijn jonge leven had stilgezet, en over zijn roeping tot het ambt van dienaar des Woords. Zijn vader wilde hem eerst op de boerderij houden, maar werd uiteindelijk toch overgebogen om zijn zoon zich te laten aanmelden bij het Curatorium van de Theologische School. Zo ging de boerenzoon, die geleerd had om op zijn knieën op het land de Heere Zijn zonde en schuld te belijden, vanachter de paarden naar de collegezaal.

Dezer dagen nog hoorden we een predikant, die tegelijk met ds. van Doorn gestudeerd heeft, vertellen hoe aan die boerenjongen uit Veenendaal door een andere student gevraagd werd: Zo, moet jij dominee worden; ben je niet graag op de boerderij? Zijn duidelijke antwoord was: Ik was graag op de boerderij, maar door genade geloof ik, dat ik dominee mag worden!

Zijn agrarische afkomst heeft zich later in zijn preken en andere ambtelijke arbeid niet verloochend. Hoe duidelijk kwam bv. een preek over, toen enkele jonge mensen in Doornspijk belijdenis des geloofs aflegden, n.a.v. de tekst: Niemand, die zijn hand aan de ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods. Onlangs spraken wij met iemand van buiten onze kerken, die met zegen geluisterd had naar een door ds. van Doorn uitgesproken preek over: De konijnen zijn een machteloos volk; nochtans stellen zij hun huis in de rotssteen. Onvergetelijk voor meerderen zullen ook zijn de vervolgprediken over Psalm 23: de Heere is mijn Herder!

In zijn preken en zijn spreken kon men heel duidelijk proeven, dat hier geen theorie, geen beschouwing gebracht werd, maar dat beleefd was en werd, waarvan gesproken werd. Dit wil niet zeggen, dat hij de christen predikte; neen, hij predikte de rijke Christus voor arme zondaren! Schriftuurlijk - bevindelijk!

Natuurlijk had ook de mens van Doorn zijn karakterfouten en gebreken; dat wist hij zelf echter ook heel goed en dat hield hem klein. Opvallend groot vonden wij zijn mensenkennis. Het gebeurde, dat hij na enkele woorden gehoord te hebben, precies aanvoelde, waar de ziel van degene, naar wie hij luisterde, „gelegd was". Op echt vaderlijke wijze kon hij dan spreken over Gods wegen met Zijn volk, zonder echter als maatstaf te nemen de weg, die de Heere met hem gehouden had. Raak en op de man af waren soms echter ook zijn vragen, bijvoorbeeld: „Ben je al eens in het paradijs geweest?" of: „Heb je de Heere Jezus lief?" en dan: „Ben je er ook wel eens achter gekomen, dat je Jezus haatte?" en nog op zijn sterfbed vroeg hij iemand: „Zullen we elkaar Boven weerzien?"

Zeven gemeenten heeft ds. van Doorn mogen dienen. Nooit hebben wij uit zijn mond één kwaad woord over de eerste zes gehoord; toch voelde hij zich ongetwijfeld in zijn laatste gemeente, Doornspijk, het meest thuis. Zoals een

van de sprekers bij de begrafenis opmerkte, kostte het moeite om de gemeente te moeten loslaten. Meerdere malen hebben wij hem horen zeggen, dat zijn wens was, „in het harnas" te mogen sterven. Het heeft de Heere behaagd, deze wens van Zijn dienaar niet in vervulling te doen gaan, althans niet in die zin, dat hij op de preekstoel zijn laatste adem heeft uitgeblazen. Maar wel in die zin, dat zijn sterfbed een preekstoel geweest is!

Ds. van Doorn was een bekwaam catecheet. Dat bemerkten we, als we in Doornspijk als ouderling de catechisaties wel eens bijwoonden. Dat hoorden we van meerdere oud-catechisanten o.a. uit Ermelo en omstreken. En dat werd ons ook nog bevestigd door een predikant uit onze kerken, die hem destijds als catechiseermeester had in een vacante gemeente, toen ds. van Doorn te Ouderkerk a/d Amstel stond. Hoewel hij zelf geen kinderen had, kon hij op liefdevolle en tactvolle wijze met de jeugd omgaan.

Op kerkeraadsvergaderingen was hij wars van alle „geleuter". Daarom waren we meestal lang vóór tien uur al weer thuis; dat zal niet in veel gemeenten gebeuren. Als het wel eens wat langer duurde, dan was het de vergadering vóór de bediening van het H. Avondmaal; wij hebben dat toen ervaren als de beste uurtjes in het ambtelijke leven.

Ds. van Doorn mocht overgaan van de strijdende naar de triomferende Kerk. Zijn Zender, Die hij hier in getrouwheid mocht dienen, heeft Hem nu thuisgehaald. Hier in de kerk is een bidder, een herder minder, dáár een juicher meer.

Voor mevrouw van Doorn is het verlies groot; zij was zeer aan haar man gehecht. De Heere schenke haar de nodige kracht, als straks de eenzaamheid zich doet gevoelen, en doe haar Zijn nabijheid in rijke mate ervaren. Moge zij de troost ontvangen uit het woord, dat de dominee op zijn sterfbed tot haar sprak: De Heere is goed en recht; daarom zal Hij de zondaars onderwijzen in de weg. Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal de zachtmoedigen Zijn weg leren.

Ook in de gemeente van Doornspijk is nu een grote lege plaats. De kerkeraad en de gemeente zullen zich misschien afvragen: Wat nu? Mogen ook zij troost ontvangen uit het Woord van God, dat de dominee nog aan één van de andere predikanten als boodschap voor de gemeente meegaf: Niemand zal ze uit Mijn hand rukken! Wij hebben te maken met een God, Die wonderen werkt!

Velen van degenen, die dit lezen, zullen wel eens onder de prediking van Ds. van Doorn verkeerd hebben. Wat heeft het bij u nagelaten? Wat hebt u ermee gedaan? Zal het niet eenmaal tegen u getuigen? Nóg klinkt de prediking van ds. van Doorn na: Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?

Nóg is het niet te laat! Ds. van Doorn preekt hier niet meer, maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is.

De Heere alleen komt de dank en de eer toe voor wat Hij ons in Ds. van Doorn geschonken heeft!

Zaamslag

D. J. van Vuuren

Begrafenis Ds J. van Doorn

Uit de geweldige belangstelling bij de rouwdienst en de begrafenis van ds. J. van Doorn te Doornspijk jl. woensdagmiddag bleek, welk een grote plaats deze eenvoudige dienaar des Woords in de Chr. Geref. Kerken en daarbuiten innam. Het gebouw van de Chr. Geref. Kerk was veel te klein om de naar schatting 600 aanwezigen te bevatten, zodat de rouwdienst werd gehouden in de plaatselijke Hervormde Kerk. Hierin ging voor Ds. G. Blom, die zijn gehoor bepaalde bij Openbaringen 14 : 13. De overledene, die nog op zijn sterfbed mocht getuigen te ervaren, dat hij in de voorbede van de Middelaar begrepen was, kent nu de ware gelukzaligheid, d.i. de volle gemeenschap met God.

Ds. J. H. Velema, consulent van de gem. Doornspijk, gaf in een korte toespraak een treffende tekening van de persoon van ds. van Doorn, zo-

als hij ook in de classis Apeldoorn gezien werd. Ds. van Doorn en Doornspijk behoorden bij elkaar. Op classicale vergaderingen trad hij nimmer op de voorgrond, maar wanneer hij sprak, was dat altijd op pastorale wijze; vaak een duidelijk woord, dat getuigde van liefde tot de Heere en Zijn dienst.

Op de begraafplaats, waar zich nog vele Doornspijkers bij de belangstellenden hadden gevoegd, voerde als eerste Ds. M. C. Tanis het woord. Deze sprak de hoop uit, dat in het bijzonder Mevrouw van Doorn, die nu alleen achterblijft, de kracht, bijstand en troost van de Heere rijk zal mogen ervaren. Ds. en Mevr. van Doorn hadden zelf geen kinderen, maar de pastor van Doornspijk zag de catechisanten steeds als zijn kinderen. Steeds heeft hij ze de Heere voorgelegd en ook in zijn preken hield hij rekening met hen. De vrucht zal straks op de grote dag ontdekt worden.

Ds. H. van Leeuwen sprak in het bijzonder namens de zeven gemeenten, die ds. van Doorn gediend heeft. Ook hij vroeg de aanwezigen af, wat voor hen de uitwerking van zijn schriftuurlijk-bevindelijke prediking geweest is, en bepaalde het gehoor bij de onuitsprekelijke heerlijkheid van het hemelse Jeruzalem.

Namens kerkeraad, gemeente en familie sprak ds. D. J. van Vuuren een slot- en dankwoord. Daarin wees hij er op, dat de ernstig-waarschuwend en lieflijk-nodigende prediking van ds. van Doorn niet meer gehoord zal worden, maar dat het Woord van God blijft. Ontroerend klonk over Doornspijk aan het einde van de plechtigheid uit vele honderden monden het psalmgezang, toen Psalm 68:2 werd aangeheven.

D. J. v. V.

N.B. Ds. N. de Jong te Driebergen sprak nog een persoonlijk woord in de Chr. Geref. Kerk, waar familie en belangstellenden na de begrafenis nog enige tijd samen waren. Ds. de Jong kende de overledene al vanaf 1923 en heeft in dezelfde jaren als Ds. van Doorn aan de Theologische School te Apeldoorn gestudeerd.

B.

ONTMOETINGS-DAG TE DORDRECHT D.V. ZATERDAG 28 APRIL 1973.

Aanvang morgensamenkomst half 11

Opening door Ds. G. Blom.

Spreker Ds. H. C. v. d. Ent.

Onderwerp: „De kwaadsprekende profeet”.

Slotwoord van Ds. A. v. Weerd.

PAUZE

Aanvang middagsamenkomst 2 uur.

Opening door Ds. R. Kok.

Spreker Ds. H. van Leeuwen.

Onderwerp: „De poorten der hel”.

Sluiting door Ds. M. C. Tanis.

Alle vrienden en belangstellenden zijn hartelijk welkom.

De ontmoetingsdag wordt weer gehouden in het kerkgebouw van de Chr. Geref. kerk van Dordrecht-centrum: Singel 192. Het is ruim en gemakkelijk te bereiken, ook voor bezoekers, die met de trein komen.

Er wordt gratis koffie en eventueel frisdrank geserveerd. Men moet zelf voor brood zorgen. Het is de bedoeling, dat we om ongeveer 4 uur weer uiteengaan, zodat ook zij, die van verre komen, nog tijdig thuis kunnen zijn.

B.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Gideon 1.

We hebben in deze rubriek in de loop der jaren, al heel wat geschreven over allerhande zaken die aan de orde gesteld werden, door middel van vragen, of die voor onze aandacht kwamen en waarover we dan meenden het een en ander te moeten zeggen.

Nu bedreigt ons een gevaar, als je iedere keer weer tot schrijven geroepen wordt, dat je op de duur in herhaling gaat vervallen.

Niet dat dit niet eens nodig is, om de dingen weer opnieuw aan de orde te stellen, want de praktijk leert, dat heel veel mensen, heel veel ook weer gauw vergeten zijn, en daarom steeds weer naar je mening vragen over allerhande za-

ken, die soms zeer kort geleden nog behandeld zijn. Om nu niemand te vervelen, dacht het ons goed om met elkander eens een stukje uit de bijbel te gaan lezen. Wat is voor jonge mensen nuttiger en beter, dan om het woord van God ter hand te nemen en je daardoor te laten leiden. Dat het in het leven van heel velen totaal verkeerd gaat, is simpel te verklaren uit het feit, dat het woord des Heeren niet meer het richtsnoer voor het leven is.

De argumenten, waarom men het woord des Heeren ter zijde stelt, zijn bekend. Men zegt: Het is een ouderwets boek. Daar kun je in deze tijd niets meer mee beginnen. Het heeft mogelijk alleen z'n nut nog voor oude mensen, die voor dit leven praktisch afgeschreven zijn; en voor kleine kinderen. Die kan men verhalen voorlezen uit de bijbel, om ze daarmede zoet te houden. Maar, aldus redeneert men, als je midden in de bruising van het leven staat, dan begin je met de bijbel ten enenmale niets. En daarom acht men het verloren tijd om aan de „oude Boek”, dat nooit oud wordt, nog enige aandacht te schenken. Misschien vragen jullie: Waarom wordt dat oude Boek nooit oud? Heel eenvoudig, omdat de Auteur er van, God zelf, eeuwig leeft. En daarom heeft het Woord van God ook eeuwig zegingskracht. Alle vlees is als gras. Het gras verdort en de bloem valt af, maar het Woord des Heeren blijft tot in der eeuwigheid.

Waar we het nu over hebben willen, dat is de geschiedenis van Gideon. Gideon is één van de richters geweest, die het volk Israël gericht heeft, of om het nog anders te zeggen: aan het leven van het volk Israël leiding gegeven heeft. Jullie kunnen zijn geschiedenis lezen in Richt. 6-8.

De geschiedenis is heel leerzaam. Ook dit stukje oude geschiedenis. Want dat Gideon leefde, is al heel lang geleden. Het aktuele in dit stukje gewijde geschiedenis is, dat de mensen, die er in voorkomen, precies eender mensen geweest zijn, als dat wij mensen zijn. Dit geldt ook van jonge mensen. Men maakt tegenwoordig nog al eens onderscheid, met de mensen van vroeger en nu. Zo doet men dat ook met de jeugd. Men spreekt dan over de „jeugd van tegenwoordig”, alsof die minder zou zijn dan de jeugd van vroeger. Dat is een regel die er bij mij nooit in wil. Ik geef toe natuurlijk, dat onze jonge mensen in een andere tijd leven dan vroeger, wat de ontwikkeling betreft. Tegenwoordig zijn er heel veel dingen, waar men in de dagen van Gideon nog niet van droomde. Men had toen b.v. geen auto's, radio's en T.V.'s en noem voor mijn part nog heel veel meer andere dingen, die er vroeger niet waren. Ik geef ook toe, dat alle genoemde dingen en ook niet genoemde dingen, de verleiding tegenwoordig wel vergroten. Maar het hart van de mensen, dat is de eeuwen door gelijk gebleven. Dat is van huis uit verdorven. En daarom melden niet alleen vandaag de kranten „roof en moord”, je kunt dit ook al lezen op de eerste bladzijde van de bijbel: Kaïn sloeg zijn broeder Abel dood. En dat gebeurde toch werkelijk niet omdat er toen voor hem geen levensruimte was — want het ganse land was voor zijn aangezicht — doch hij deed dit, omdat de haat leefde in zijn hart, zoals die leeft in het hart van elk mens van nature. Als we daaraan ontdekt worden, wordt dat oude Boek, de bijbel, voor ons aktueel, omdat deze ons de mensen laat zien zoals ze zijn. Gelukkig. Als het over de „mensbeschouwing” gaat, word je door de meeste boeken bedrogen, op een zodanige manier, dat het water je wel uit de ogen mocht lopen. Het Woord van God echter bedriegt je niet. Als je het zo mag zien, dan zeg je: Gelukkig dat er nog een Bijbel is, een Boek, een Vriend, Die mij eerlijk behandelt.

De geschiedenis van Gideon begint met ons te verhalen dat de kinderen Israëls deden dat kwaad was in de ogen des Heeren. De kinderen Israëls waren de nakomelingen van vader Jacob, die na zijn worsteling te Pniël, de naam Israël heeft gekregen. Als je nog verder terug gaat met je gedachten, dan zijn de kinderen Israëls de nakomelingen van vader Abraham. Dat is degene waar de Heere een verbond mede heeft opgericht, toen Hij zeide: Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad in hunne geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. Gen. 17:7.

Dat verbond is het genadeverbond. Daarmede was Abraham bevoorrecht met zijn zaad, boven de andere volken. Jacob met zijn nakomelingen,

de kinderen Israëls deelden dus ook in dit voorrecht.

Hij gaf aan Jacob Zijne wetten

Deed Israël op Zijn woorden letten;

Hij leerde ze in Zijn wegen wandlen,

Zo wou Hij met geen volken handlen;

Die moesten Zijn getuigenissen

En Zijn verbondsgeheimen missen....

Ps. 147:10.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat nu alle kinderen Israëls als bekeerde mensen moeten worden aangezien, krachtens het verbond, dat de Heere met hen had opgericht. Want het merendeel heeft de wezenlijke betekenis van het genadeverbond nooit verstaan.

God had Zich wel aan hen verbonden, maar zij hebben nooit aan de Heere verbonden willen wezen. In feite bleven zij verbonden aan hun eerste bondshoofd Adam, waarin ze van God waren afgefallen.

Gezien wat God allemaal gedaan had, waren zij, in onderscheiding van de heidenen, dubbel verantwoordelijk voor al hun daden. De Heere keek uit Zijn hoge hemel, om het zo eens te zeggen, op de kinderen Israëls neer, of zij wel in Zijne wegen wandelden. Want dat waren zij krachtens het verbond, dat Hij met hen opgericht had, verplicht: Heel gewoon: Verplicht!

En wat ziet de Heere nu? Er staat: Maar de kinderen Israëls deden dat kwaad was in de ogen des Heeren. Het staat er zo eenvoudig, dat een kind het wel begrijpen kan. Zij hadden moeten doen, dat gene wat „goed” was in de ogen des Heeren. Zij hadden naar Zijn geboden moeten leven. Zij hadden de verbondswet moeten onderhouden. Maar dat deden zij niet. Zij verlieten God en daarom ook Zijn gebod. Deze twee gaan altijd samen: Wie God verlaat, verlaat ook Zijn gebod. En wie zijn gebod verlaat, verlaat ook God. Hij keert Hem de rug toe.

We maken nu even een hele grote sprong en komen midden in het jaar 1973 terecht, te midden van onze jonge mensen. De ouderen mogen er ook bij wezen natuurlijk. Waarom niet! We hebben tenslotte voor elkaar geen geheimen. Ik hoop altijd, dat via dit schrijven de afstand tussen jong en oud overbrugd wordt. Ik kan wel eens jaloers zijn op een jong mens. Ik ben zelf nog wel niet zo heel oud, maar begin toch wel tot de ouderen te behoren. Dat gaat zo ongemerkt. En als ik dan aan jonge mensen denk, dan denk ik wel eens: Hij/zij heeft minder kwaad gedaan dan ik, omdat hij/zij nog zoveel jonger is. Want hoe ouder men wordt, hoe meer kwaad men doet. Het wordt nooit minder. We maken wel de schuld nog dagelijks meerder. Als onze oudere lezers zich dat bewust zijn en „eerlijk willen wezen voor God”, dan gaan ze niet boven de jonge mensen staan, maar er naast, zo niet er onder. In dien zin, dat de één dan de ander uitnemender gaat leren achten dan zichzelf. Als we zo in de geest bij elkaar zijn, kunnen we verder praten. Wij behoren niet tot de kinderen Israëls, net als de nakomelingen van Jacob. Maar er is toch wel een bepaalde overeenkomst tussen hen en ons, wat onze verhouding tot God betreft. Want God heeft ook met ons Zijn verbond opgericht. Toen jullie gedoopt zijn, is uit dat eeuwigblijvende Woord van God dezelfde tekst voorgelezen, als die aan Abraham en zijn zaad gegeven werd, Gen. 17:7. Wij zijn daarin ook bevoorrecht boven de heidenen. Maar op ons ligt dan ook een veel grotere verplichting om de Heere te dienen, met ons ganse hart en leven. Dat is met hart en leven wandelen in de wegen des Heeren. Daar kan niemand van onderuit. De Heere ziet nu ook op ons neer, wat wij er van terecht brengen. Heel concreet betekent dat: Dienen we de Heere uit liefde? Want dat is het enige wat de Heere vraagt en waar het in ons aller leven op aan komt. En als jullie dan eerlijk zijn en in de stille ogenblikken van je leven eens om het hoekje van de deur van je hart kijken, wat zie je dan? O schrik! Ik weet het niet natuurlijk, hoe het bij jullie gesteld is, want ik ben geen hartekenner. Maar ik denk dat er dan heel veel is van binnen, in ons hart, wat in de ogen van Hem, die harten en nieren proeft, Die ons doorgrondt en kent, kwaad is. Ik zou zeggen, begin eens met acht te geven op deze dingen. Wie weet, of het je niet brengt aan de voeten van Hem, voor Wie we allen zwaar schuldig staan, maar bij Wie toch ook vergeving is.

Doch nu moet ik weer nodig gaan eindigen. Jullie denken toch wel serieus aan ZATERDAG 28 APRIL, de ontmoetingsdag te Dordrecht? Als je

nog geen plannen gemaakt hebt, doe het dan gauw!

De hartelijke groeten van jullie aller vriend

Ds. H. C. v. d. Ent.

Te huur

Grote STA-CARAVAN

Nog vrij na half augustus en vóór juli.

Staanplaats: Rijs,
Gaasterland (Friesland)

Brieven aan:
K. KOELEWIJN,
Broerswetering 76,
SPAKENBURG

Voor Uw gezondheid of vakantie:

PENSION - RUSTOORD

„REPOS AILLEURS”

Driebergen - Telefoon 03438 - 2466.

OOSTERBEEK (Arnhem)

Telefoon 08307 - 31 69

Hotel „DREYEROORD”

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prekenboeken, bijbels (uitsluitend
statenvertaling) en psalmboekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal
Telefoon 08385-13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnr. 77)

**GENEZING
DOOR
DE NATUUR**

Dagelijks ondervinden talloze gebruikers van onze geneeskrachtige kruiden, de genezende en heilzame werking van één van de meer dan 40 verschillende kruidenrecepten die wij in ons bezit hebben. Alle soorten zijn verpakt in kuren voor een maand à f 8,50. Kent U onze kruiden nog niet en wenst U eerst inlichtingen? Kan ook! Vraag dan de gratis brochure.

DROGISTERIJ SIKKING
Barrevoetstraat 5 Haarlem
Telefoon: 023-312882
b.g.g. 324606 - Giro 190609

**Voor bijbels, boeken en muziek
is LINDENBERG uniek!**

Grote voorraad - Snelle levering,
ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL

Slaak 8 (postbus 4209) - Rotterdam-16
Telefoon 010-12 89 34

**Plaats uw familieberichten
in „Bewaar het Pand”**

De Raad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Doornspijk geeft met droefheid kennis van het overlijden van zijn geliefde herder en leraar

DS. J. VAN DOORN,

op de leeftijd van ruim 72 jaar.

Sinds 3 december 1963 was hij aan onze gemeente verbonden, en wij mogen getuigen, dat de Heere zegen gegeven heeft op zijn ambtelijke arbeid alhier.

Thans mag hij zijn Koning, Die hij hier in getrouwheid gediend heeft, in eeuwige heerlijkheid aanschouwen.

De Heere schenke Mevrouw van Doorn de kracht, om dit voor haar zo zware verlies te dragen en trooste haar in rijke mate.

De kerkeraad voornoemd:

H. Mulder, 2e voorzitter

H. Polinder, scriba

DOORNSPIJK, 17 maart 1973.

Het heeft de Heere behaagd onze geliefde ere-voorzitter

DS. J. VAN DOORN,

tot Zich te nemen.

De Heere trooste Mevrouw van Doorn met Zijn zegen.

Jeugdvereniging „Rondom de Bijbel”

DOORNSPIJK, 17 maart 1973.

Het heeft de Heere behaagd onze geliefde oud-Herder en Leraar

DS. J. VAN DOORN,

tot Zich te nemen.

Van 1945 tot 1948 heeft hij onze gemeente in getrouwheid mogen dienen.

De Heere sterke en vertrooste mevrouw van Doorn in deze zware weg.

De kerkeraad van de

Chr. Geref. Kerk van Urk,

Ds. H. van Leeuwen, praeses

A. de Wit, scriba

DORDRECHT

Ds. BALTHAZAR LYDIUSSCHOOL voor MAVO

SINGEL 28 (uitgaande van de Ver. voor Christelijk onderwijs op Reformatorische grondslag te Dordrecht).

GEVRAAGD PER 1 AUGUSTUS A.S.

LERAAR FRANS (volledige weektaak)

LERAAR NEDERLANDS (volledige weektaak)

INLICHTINGEN bij de directeur, C. J. Hartog, Valeriusstraat 3, Dordrecht - Telefoon huis 01850 - 3 61 56 - Telefoon school 01850 - 4 20 20.

SOLLICITATIES aan de sekretaris: L. Alderbeste, Keplerweg 54, Dordrecht - Telefoon 01850 - 7 20 69.

Het Bestuur van de Ver. voor Chr. Onderwijs op Reformatorische Grondslag te DORDRECHT,

vraagt

voor de Ds. Joh. Bogermanschool voor Basisonderwijs,
(8 leerkrachten).

STELTENSTRAAT 1

TELEFOON 01850 - 41791

ONDERWIJZER(ES)

in vaste dienst.

Ook sollicitaties van eind-examencandidaten zijn welkom.

M.i.v. augustus 1973 hopen wij ons nieuwe schoolgebouw aan de Maria Montessorilaan te kunnen betrekken.

Het woningprobleem is tot nog toe steeds bevredigend opgelost.

Inlichtingen bij het Hoofd der School de heer J. Mol, Iepenlaan 132, Dordrecht, telefoon 01850 - 61873; sollicitaties aan het bestuur, Keplerweg 54 te Dordrecht.

Voor al uw **boeken, bijbels en psalmboeken**

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel Van Leeuwen

Postbus 39, Urk

Telefoon 05277 - 17 83

Na 7 uur Tel. 05277 - 15 93

